

- Present Continuous: Rihanna «Umbrella» («Now that it`s raining more than ever», «It`s raining, reining»)
- Past Simple: Adele «someone like you» («I heard that you are settled down»)
- Future Tenses Britni Spears «Gimme more» («They want more? Well, I will give them more»)
- Conditionals (Умовні речення):
- Beyonce «If I were a Boy» («If I were a boy, I think I could understand»)
- Modal verbs (Модальні дієслова):
- Queen «We will Rock you» («We will rock you»)
- Kiss «I was made for lovin`You» («And I can`t get enough of you baby. Can you get enough of me»)
- Degrees of Comparison of Adjectives (Ступені порівняння прикметників)
- Lenka «Everything at once» («As sly as a fox, as strong as an ox»)

Висновки. Пісні – це потужний ресурс у вивченні граматики англійської мови. Вони мотивують студентів, роблять заняття емоційно насиченими та сприяють довготривалому запам'ятовуванню граматичних конструкцій. Використання музики перетворює заняття англійської мови на цікаву подорож у світ культури та мови одночасно.

Список використаних джерел:

<https://www.spotify.com/ua-uk/free/>
<https://www.britishcouncil.org/>
<https://preply.com/ua/blog/krashhi-pisni-dlya-vivchennya-anglijskoyi-u-2024/>
<https://justschool.me/uk/blog/yaku-muzyku-treba-sluhaty-dlya-vyvchennya-anglijskoyi-movy/>

Анна Сушко, Софія Михалюк

Науковий керівник – викладач **Наталія**

Ліщук

Луцький базовий фаховий медичний
 коледж КЗВО «Волинський медичний
 інститут»

СЛОВО ЯК НОСІЙ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В УКРАЇНСЬКІЙ КУЛЬТУРІ ТА МЕДИЦИНІ

Постановка проблеми. Впродовж усієї історії України інші держави мали великий вплив на формування української культури. Протягом століть українська мова зазнавала утисків і переслідувань, що формувало умови для її витіснення з різних сфер суспільного життя. Однією з таких галузей є медицина, де точність, етичність і професійність мовлення мають ключове значення, адже сучасні тенденції зумовлюють поширення сленгу, жаргону та мовних спрощень у спілкуванні навіть у професійному середовищі. Це стало перешкодою на шляху збереження національної спадщини. Водночас серед населення спостерігається низький рівень освіченості, що став результатом байдужості та спричинив необізнаність у боротьбі за українську культуру, що, у свою чергу, є чинником

неефективної лікарсько-пацієнтської комунікації. Відсутність належного рівня мовної культури в медицині призводить не лише до втрати національної ідентичності, а й до діагностичних помилок, непорозумінь із пацієнтами, а іноді й до втрати довіри до системи охорони здоров'я загалом.

Таким чином, збереження літературної української мови, зокрема в медицині, є важливим завданням не лише для філологів, а й для медиків як представників гуманітарної професії, що безпосередньо працюють зі словом та етикою.

Мета дослідження.

1. Дослідити історичні умови формування української мовної ідентичності як чинника національної свідомості.

2. Визначити роль українського слова в медичній сфері, особливо у спілкуванні між медичними працівниками та пацієнтами.

3. Виявити негативні наслідки вживання сленгізмів, жаргонізмів, суржику в медичній практиці.

4. Сформулювати рекомендації для розвитку мовної культури майбутніх медичних працівників.

Результати дослідження.

В процесі вивчення всіх етапів розвитку національної мовної ідентичності, було з'ясовано, що слово є не лише головним чинником, який впливає на формування національної свідомості українського народу, а й засобом захисту національної безпеки. У медицині мова має особливу вагу – вона впливає на якість діагностики, сприйняття інформації пацієнтом, його емоційний стан, а також відображає етичний рівень працівника.

Вживання лише рідної мови допоможе зберегти українську культуру.

Важливим також є вивчення ролі мови у формуванні довіри. Пацієнт, який чує рідну, грамотну та професійну мову, має вищий рівень впевненості в лікарів. Елементи етичного звертання, дбайливе формулювання діагнозу чи прогнозу через мову – все це формує емоційно безпечне середовище.

Аналіз сучасних підручників і стандартів підготовки медичних кадрів засвідчив потребу у поглибленні мовної підготовки: доцільно запровадити курси «Української мови для медиків», де акцент робиться на фаховій термінології, етичному мовленні, роботі з документацією.

Використання сленгів та жаргонізмів негативно відображається на збереженні багатства мовної спадщини.

Дослідження підтвердило, що недостатнє володіння українською мовою або домішки сленгу, суржику та професійного жаргону можуть спотворювати зміст медичної інформації, викликати непорозуміння між лікарем і пацієнтом, погіршувати якість лікувального процесу. Особливо важливо використовувати літературну українську мову в медичних документах, анамнезі, консилиумах, де значення кожного слова є критичним.

Ідентичність (особистісна і соціальна) розглядається як індивідуалізація через соціалізацію з визначенням історичних етапів її становлення і знаходження нових смислів у різних культурно-історичних періодах в єдності внутрішніх та зовнішніх соціальних і духовних чинників [7, ст. 58].

Новизна підходів до розуміння ідентичності пов'язана з визначенням історичних етапів становлення ідентичності і знаходження нових смислів на різних етапах її становлення. Важливим фактором новизни в аналізі ідентичності є визнання відмінності, «іншості», внутрішньої активності особистості, оскільки тривалий час існувала загальна тенденція розуміння її як характеристики загальності, сталості буття, панування зовнішнього впливу [7, ст. 61].

Мова – не лише засіб спілкування, а й головний фактор консолідації нації. Поряд з комунікативною функцією, вона виконує роль інструменту когнітивного пізнання, конструювання соціальної реальності, визначення символічних кордонів нації та атрибуції держав у світі [3, ст.32].

Ідентифікативна функція української мови працює на згуртування нації тоді, коли стане престижно бути українцем, тобто, коли відійдуть у минуле всі елементи іміджу меншовартості, які нав'язані нам колоніальним правлінням [9, ст. 2].

Як і кожна мова, український говір зберігає прикмети різноманітних історичних епох, що є формою її взаємозв'язку з духовністю. Водночас трансформаційні процеси системного характеру завжди позначаються на змінах у різних рівнях існування мови. Усі ці мовні ознаки, закріплені у писемності, усній народній творчості, топонімії, антропонімії та інших різноманітних формах збереження мови, формують простір атрибутивного виявлення єдності етносу [3, ст. 32].

Українська мова за 400 років пережила 134 заборони! То яку мову треба захищати? Яскравим прикладом був Валуєвський циркуляр (1863р), а згодом Емський указ (1876р). Вони ґрунтувалися на забороні друкування україномовної, духовної і популярної освітньої літератури. Основою Валуєвського циркуляру було: «Ніякої окремої малоросійської мови не було і бути не може». А за Емським указом не дозволялося ввозити з-за кордону будь-яку україномовну літературу.

Не менш важливим є 1924 рік, в якому було введено закон Румунського королівства про зобов'язання всіх «румун», котрі «загубили материнську мову», давати освіту дітям лише в румунських школах. [6, ст. 14 №20]. Розвиток та поширення української мови був пригніченим, тому кількість людей, що були в цьому обізнані, поступово зменшувалася.

Також було прийнято закон Польської республіки про обмеження вживання української мови в адміністративних органах, судах, освіті на підвладних полякам українських землях [6, ст. 14 №20].

Впродовж 23 років українці піддавалися тиску і були під постійним контролем. Проте у 1947 році відбулася операція «Вісла», що призвела до розселення частини українців з етнічних українських земель «урозсип» між поляками у Західній Польщі [6, ст. 14 №20]. Це стало однією з причин полікультурності України.

Віктор Іванович Набруско – президент Національної радіокомпанії України, заслужений журналіст України та кандидат наук – в процесі дослідження теми національної ідентичності виокремив найголовніші

прорахунки української влади за час незалежності, внаслідок яких стала проблематичною сама перспектива побудови європейської України.

По-перше, держава майже добровільно віддала свій інформаційний простір під повний контроль колишньої метрополії, котра об'єктивно не зацікавлена ні у формуванні української нації, ні в існуванні України як держави.

По-друге, держава не сприяла відновленню справжнього українського народу. Українці й до сьогодні не мають об'єктивно написаної цілісної вітчизняної історії, вільної від нашарувань російських та радянських міфів і стереотипів.

По-третє, визначальною помилкою стало те, що держава не створила умов для відновлення позиції української мови. Орієнтація все більшої частини суспільства на російську одномовність стає реальною загрозою національній безпеці країни та її цілісності [4, ст.5-6].

Також необхідно виділити таку проблему, як спілкування між різними поколіннями. Ця відмінність зумовлена бажанням дітей говорити оригінально, а не так, як старше покоління, будувати речення більш стисло, а не за нормами літературної мови, називати відомі речі «прикольніше», ніж це роблять їхні «черепки» 1, ст.3].

Широке використання комп'ютерних технологій, інтернету, повсякденне віртуальне спілкування та використання соціальних мереж зробили модним використання сленгу та сприяли «проникненню» нових таксонів до вокабуляру українців.

Найчастіше сленг потрапляє до вокабуляру українців шляхом запозичення, інколи можливий описовий переклад чи пояснення до тексту. Вчені досліджують цю проблематику не перший рік, але шалена мінливість сленгу в різних сферах не дозволяє повністю дослідити це питання, тому проблема потребує подальших розвідок [8, ст.4009].

Отже, сленг визнається антиподом літературної мови й ототожнюється частково із жаргоном, професіоналізмами та розмовною мовою. Деякі автори трактують сленг як вульгарну, злодійську мову, яку варто уникати і яка приречена на швидше вимирання [5, ст.203].

Вживання сленгових одиниць спрощує та вульгаризує мовлення, і людина, яка прагне розвиватися, надалі буде уникати таких слів. У цьому виявляється інший аспект і функції вживання сленгу в літературі [2, ст.39].

Висновки.

Мова – не просто засіб спілкування, а фундамент духовного, культурного та професійного буття нації. У медичній сфері вона виступає не лише інструментом комунікації, а й потужним терапевтичним і діагностичним засобом. Якісне, професійне, етичне й національно забарвлене мовлення медичного працівника є складовою успішного лікувального процесу.

Слово в медицині – це інструмент, який може лікувати або ранити, підтримати або налякати. Тому майбутній медичний працівник повинен усвідомлювати відповідальність за свою мовленнєву поведінку, пильнувати за чистотою мови, уникати вульгаризмів, сленгізмів і суржику. Формування професійної мовної культури в медичному закладі – це не лише питання

естетики, а й запорука якісної медичної допомоги.

Збереження української мови в медицині – це шлях до побудови гуманного, відповідального, національно свідомого суспільства.

Список використаних джерел:

1. Аркушин Г. Л. Словник луцьких жаргонізмів і сленгізмів. – 2011.
2. Волинь філологічна. – 2014.
3. Мамонтова Е. Політичний менеджмент. – 2011. – №4.
- 4.
5. Набруско В. Національна ідентичність, моральні обереги, досконалість технології – цивілізаційний поступ України. – 2009.
6. Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. – 2013.
7. Українське слово. – 2014. – 14–20 травня.
8. Усатенко Т., Усатенко Г. Українська мова і література в школі. – 2012. – №7.
9. <https://dialnet.unirioja.es/descarga/articulo/6852222.pdf>
10. <https://repository.kpi.kharkov.ua/server/api/core/bitstreams/823f8193-57f0-4430-9b02-d5dca4357d36/content>

Вікторія Попович

Науковий керівник – викладач-методист

Ігор Куриця

Луцький базовий фаховий медичний
коледж КЗВО «Волинський медичний
інститут»

EASILY CONFUSED WORDS

Problem statement

In medical English, it is easy to mix up some words that look similar. This is a problem for many students and even medics. Some verbs like to cure, to heal, to treat, and to recover are often used when we speak about the main purpose of medicine - making people healthy. Thus, we need to know that these verbs carry different nuances, particularly in clinical settings.

As future medical professionals, we need to clearly understand the difference in the meaning of these words while speaking to patients or reading medical literature.

Purpose of the Research

The purpose of this research is to explain the difference between the verbs: to cure, to heal, to treat, and to recover. These verbs are concerned with making an illness or injury better, but they have specific contexts in this broad meaning. The goal is to help students better understand how to use these words and not make mistakes in speaking or writing medical English.

Research results

All four verbs stand for health and illness. However, each verb has a special meaning. Here is a table to compare them: